

ΤΗ ΙΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἁγίου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Τὴν ἀπάτην ἐδέσμευσας, ἐν Κυρίῳ δεσμούμενος, καὶ εἰρκτὴ Ἀπόστολε συγκλειόμενος, διὸ σὲ πόθῳ γεραίρομεν, καὶ πίστει τὴν Ἄλυσιν, ἀσπαζόμεθα τὴν σὴν, ἐξ αὐτῆς δ' ἀρυόμενοι, ῥῶσιν σώματος, καὶ ψυχῆς σωτηρίαν κατὰ χρέος, εὐφημούμεν σε θεόπτα, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλε.

Διὰ σοῦ γνῶσιν δέχεται, ἀγνωσία κρατούμενα, τῶν Ἐθνῶν πολύσπορα γένη πρότερον, ὧν τὴν εἰκόνα ἐδήλωσεν, ἐξ ὕψους φερόμενον, σκευὸς ἔνδοξε χωροῦν, ἅπαν ζῶον Ἀπόστολε, ὅθεν πάσά σε, ἡλικία δοξάζει προσκυνούσα, ἄς ἐφόρεσας Ἀλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ προθυμότατα.

Ὅν ἡρνήσω κρινόμενον, ἐγειρόμενον ὕμνησας, ἐκ νεκρῶν Ἀπόστολε καὶ ἐκήρυξας, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀγαθότητι πολλή, τοῖς βροτοῖς ὀμιλήσαντα, ὅθεν πόθῳ σε, μακαρίζομεν Πάτερ προσκυνούντες, ἄς ἐφόρεσας Ἀλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ παναοίδιμε.

Δόξα... Ἦχος πλ. β' Βύζαντος

Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπίς τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρος, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, προτίθεται τὴν τιμίαν αὐτοῦ Ἄλυσιν, εἰς ψυχικὴν εὐεξίαν. Δεῦτε πάντες ταύτην προσπτυσσόμενοι, ἐν εὐφήμοις ὠδαῖς, αὐτὸν καταστέψομεν. Χαίροις ὁ θερμὸς τῆς πίστεως πρόμαχος, ὁ θερμὴ τῆ διανοία τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, Υἱὸν Θεοῦ ἐν παρρησίᾳ πολλή. Χαίροις τῆς οἰκουμένης τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς οὐρανῶν Βασιλείας κλειδοῦχε. Χάριν πορίζου τοῖς πόθῳ σὲ τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν σεβάσμιον Ἄλυσιν, προσπτυσσομένοις ἐκ πόθου, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, πρεσβείαν ποιούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἑπτακίτων.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ Ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα. Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνούντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ

Ἦχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Ἄλυσιν τὴν πάντιμον, ἐν ἧ παθῶν διαλέλνται, τὰ δεσμά, προσκυνήσωμεν, σεπτῶς γὰρ ἡγίασαι, δωρεαῖς ἀρρήτοις, Πέτρου τοῦ πανσόφου, καὶ παρ' αὐτοῦ ὡς ἀληθῶς, εἰσδεδεγμένη χάριν ἀέναον, σειρὰς καὶ αὐτὴ θλίψεων, καθὼς αὐτὸς παραπτώσεων, θεοσδότως συντέμνουσα, τῶν δεινῶν λύσιν δίδωσιν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Λάμπει σου ἡ Ἄλυσις, ᾧ Κορυφαῖε ἀοίδιμε, ὡς σειρὰ ἐπουράνιος, δι' ἧς ἀναγόμεθα ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος, πυλῶν οὐρανίων, καὶ ὡς κλειδοῦχω σοὶ σοφέ, καὶ ὑπερλάμπρω πιστῶς πελάζομεν. Τὰς κλείς τῆς βασιλείας οὖν, ἐγχειρισθεὶς ἀξιάγαστε, συμπαθῶς ἡμῖν ἄνοιξον, τὴν σωτήριον εἴσοδον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Συμφωνον τὸν αἶνον σου, ἀγγελικαὶ τάξεις σήμερον, τοῖς βροτοῖς Πέτρε μέλπουσιν. Ἀγγέλου εἰσόδω

γάρ, τὴν πλευρὰν νυγείς σου, καὶ φρουρὰς προτρέχων, τὴν ἐν Ἀλύσει συνοχὴν, τοῖς σὲ δεσμοῦσι, δεσμὸν ἀπέλιπες, ἡμῖν δὲ ταύτην πάνσοφε, τὴν χαρμονὴν παρεχόμενος, τῶν πταισμάτων τὰ ἄλυστα, διαλύεις ἐγκλήματα.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς προστάτης, συναγείρεται πρὸς πνευματικὴν πανδαισίαν, Πέτρος, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, τὴν τιμίαν αὐτοῦ Ἄλυσιν προτιθεὶς ἡμῖν, καθάπερ ὀψώνιον πολυτελές, εἰς νοσημάτων ἰατροῦ, εἰς θλιβομένων παραμυθίαν, εἰς λιμένα χειμαζομένων. Δεῦτε πάντες ταύτην περιπτυξώμεθα, καὶ τὸν αὐτὸν δοξάσαντα δυσωπήσωμεν. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅλην ἀποθέμενοι

Γνώμη ὀλισθήσας τε, καὶ δουλωθεὶς τῇ τοῦ πλάνου, ἀπάτη Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ Πανάθλιος, δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων, ἵνα σὲ δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σὲ Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Ὁρώσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ Κυήσασα, ἀνεβόα. Τὶ τὸ ξενον, ὁ ὄρῳ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπῶν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίῳ Ἀλύσει, τῶν Ἀποστόλων Πρωτόθρονε, ἃς ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωῆχου εἰς καὶ τοῦ Ἀποστόλου δύο. Ὁ παρὼν φέρει ἀκροστιχίδα, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Πέτρου τὰ δεσμὰ προσκυνοῦμεν ἐκ πόθου.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ'

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα».

Πέτρα στηριζόμενοι, ὁμολογίας ἐνθέου σου, Πρωτόθρονε καύχημα, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, προσκυνούμεν σου, ἐν πίστει τὰς Ἀλύσεις, ἐν αἷς σου αἱ ἄχραντοι, χεῖρες ἐδέθησαν.

Ἐθετό σὲ Κύριος, τῆς ἑαυτοῦ σωματώσεως, Ἀπόστολε μάρτυρα, παναληθέστατον, διηγούμενον, αὐτοῦ τὴν παρρησίαν, σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Τρίτον ἀρνησάμενος, τοῖς θεοκτόνοις τὸν Κύριον, βροτὸν ὡς ψιλότατον, οὐδὲν διήμαρτες, τῆς προτέρας σου, θεολογίας Πέτρε, ἐκήρυξας τοῦτον γάρ, Υἱὸν Θεοῦ καὶ Θεόν.

Ῥῆξον τοὺς κλοιοὺς ἡμῶν, τῆς ἀμαρτίας Ἀπόστολε, πιστῶς προσκυνούντων σου, τὴν θείαν Ἄλυσιν, καὶ τὰς κλείς ἡμῖν, τῆς ἄνω βασιλείας, σπλαγχνισθεὶς διάνοιξον, ὡς συμπαθέστατος.

Θεοτοκίον

Ἀγνείας τὸ πάναγνον, ὁ ῥυπαρὸς τε καὶ ἀναγνος, ἐγὼ ἐνδιαίτημα, μέλπειν οὐ σθένω σε, Ἀπειρόγαμε, διὸ με τῇ χωνεῖα, τοῦ Πνεύματος κάθαρον, ἵνα δοξάσω σε.

Ἴτερος Κανὼν, Ἦχος ὁ αὐτός, οἷ ἢ Ἀκροστιχίς.

Πέτρον γεραίρω τὴν βάσιν τῶν δογμάτων. Ἰωσήφ.

Ὡδή α'

«Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις ποσί, πόντον ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντας, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρώντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελπον. Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται».

Πανηγυρίζει χορεύουσα, πᾶσα ἡ Χριστοῦ, Ἐκκλησία ἐν πνεύματι, εὐφημούσά σε πίστει, καὶ τὴν σὴν Ἀπόστολε, πρωτόθρονε ἀσπαζομένη, Ἄλυσιν Τιμίαν ἐκ πόθου, δέσμιος ἦν ἐφόρεσας, δεσμῶν μάκαρ τὸν τύραννον.

Ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης ζωγρῶν, Πέτρε τοὺς βροτούς, ὡς ἰχθύας προσήγαγες, τῷ σὲ ἐκλεξαμένω, ἀπὸ ἀλιέων ἀληθῶς, εἰς Κορυφαῖον πάντων Μαθητῶν, διὰ τοῦτο Ἄλυσιν ἦν ἐφόρεσας, εὐλαβῶς κατασπαζόμεθα.

Τῷ θεμελίω τῆς πίστεως, πάντων τὰς ψυχὰς, τῶν πιστῶν ὠκοδόμησας, καὶ τεμένη τῆς πλάνης, Πέτρε καταστρέψας, ἔδομήσω Ἐκκλησίας, σὲ μεγαλοφώνως τιμώντας, μάκαρ καὶ τὴν Ἄλυσιν, ἦν πὲρ πάνσοφε ἐφόρεσας.

Θεοτοκίον

Ῥομφαῖαι πᾶσαι δολίου ἐχθροῦ ἄχραντε Παρθένε, τελείως ἐξέλιπον, ἀφ' οὗ λόγῃ ἐτρώθη, ὁ τὴν σὴν γαστέρα, τὴν ἀμόλυντον οἰκήσας Λόγος, οὗ γλυκυτάτω νῦν τρῶσαι ἔρωτι, τὴν καρδίαν μου καθικετεύω σε.

Ὡδή γ'

«Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ, οὗ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου φιλόκωπος».

Οἷς σὲ Ἡρώδης, ὡς κακοῦργον κλοιοῖς κατεδίκασεν, ἐν αὐτοῖς σὲ νῦν τιμᾶ, ἡ Ἐκκλησία πανεύφημε, Πέτρε τὰ παθήματα, σοῦ προσκυνούσα πιστῶς.

Ἵπὲρ χρυσίον, καὶ πολύτιμον κόσμον κεκόσμηται, ταῖς Ἀλύσεσι ταῖς σαῖς, ἡ Ἐκκλησία Ἀπόστολε, ἃς καὶ κατασπάζεται, σεμνυνομένη ἐν σοί.

Τετραδίους, παραδοὺς ὁ Τετράρχης ἐν τέσσαρσι, καὶ Ἀλύσει περιθείς, ἐφρούρει Πέτρε τοῦ κτεῖναί σε, ἐξ ὧν σὲ ἐρρύσατο, Χριστὸς Ἀγγέλου χειρὶ.

Ἀπὸ τοῦ θείου, καὶ πανσέπτου χρωτός σου Ἀπόστολε, μετασχόντα τὰ κλοιὰ, τὰ σοὶ προσψαύσαντα χάριτος, πάντας ἀγιάζουσι, τοὺς προσκυνούντας αὐτά.

Θεοτοκίον

Ἴδου κατάρας, τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βρότειον, καὶ κατήργηται Σατάν, Ἀγνή τοῦ πτώματος αἷτιος, ἡμῖν γὰρ ἐγέννησας, τὴν εὐλογίαν αὐτή.

Ἴτερος

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε

Ὅλος τῷ φωτί, ἐνούμενος τῷ καθαρωτάτῳ, αὐτοῦ ταῖς θεαῖς μεθέξεσι, φῶς ὠράθης δεύτερον, Πέτρε καταυγάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νόμους τοῦ Χριστοῦ ἐκράτυνας, καὶ παρανομοῦντας, τὴν εὐνομίαν ἐδίδαξας, Ἀποστόλων ὡς Κορυφαῖος, ὡς δογμάτων βᾶσις ἄσειστος.

Γλώσση ἱερά ἐκήρυξας, Θεὸν τὸν παθόντα, καὶ Σταυρῷ σαρκὶ ὁμιλήσαντα, διὰ τοῦτο Πέτρε τιμῶμεν, τὴν δεσμεύσασάν σε Ἄλυσιν.

Θεοτοκίον

Ἔστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, τῆς ἀκατασκέτου ὀρμῆς, σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου».

Κάθισμα Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Τριάδος γενόμενος, τῆς ὑπερθέου ναός, ἐν οἴκῳ ἀγίῳ σου, τοὺς σὲ τιμῶντας πιστῶς, ἀγίασον φώτισον, πλήρωσον τὰς αἰτήσεις, καὶ παράσχου τὰς λύσεις, πάντων τῶν ἐπιόντων, τοῦ Βελίαρ σκανδάλων, Χριστὸν ἐκδυσωπῶν ἐκτενῶς, Πέτρε Ἀπόστολε.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ὡς Κορυφαῖον τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ ὡς κλειδοῦχον οὐρανῶν βασιλείας, ἀνευφημοῦμεν πίστει σὲ Ἀπόστολε, καὶ κατασπαζόμεθα, καθαρὰ συνειδήσει, Πέτρε ἃς ἐφόρεσας, ὡς κακοῦργος Ἀλύσεις, τῆς κακουργίας λύων τοῦ ἐχθροῦ, ἐξ ὧν ῥυσθῆναι ἡμᾶς καθικέτευε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὑπερτέρα, τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς πλατυτέρα, καὶ ἀοράτου κτίσεως καὶ τῆς ὀρατῆς, ὠφθης ὑπερέχουσα, ἀσυγκρίτῳ συγκρίσει, ὃν εὐρυχωρίαί γάρ, οὐρανῶν οὐ χωροῦσιν, ἐν σῇ γαστρὶ ἐχώρησας Ἀγνή, ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σὲ σαρκὶ τετοκυία, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἴμοι ποθεινότετε, Ἰησοῦ ἀνεβόα! πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμῶν σὲ Μακρόθυμε.

Ὡδή δ'

«Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφη, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῆ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας. Δοξα Χριστὲ τῆ δυνάμει σου».

Διαζώννυταί σου πίστει, νοητῶς ἢ βασιλείως, ἀλουργίς καὶ πόλις, Πέτρε τὴν σειρὰν τὴν ὑπέρτιμον, ἣν αἰσθητῶς προσκυνοῦσα κατασπάζεται, καὶ γεραίρει σου, καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὰ θαύματα.

Ἐν φρουρᾷ σὲ κλοιοφόρον, ὁ Ἡρώδης ἀπέθετο, τοῦ ἀναγαγεῖν σε, δήμῳ θεοκτόνῳ Ἀπόστολε, διασωθεὶς δὲ θεόθεν καταλέλοιπας, εἰς προσκύνησιν, τὰ σὰ δεσμὰ τοῖς οἰκέταις σου.

Στομωθεῖσα τὴ προσψάσει, τοῦ ἀχράντου σου σώματος, καὶ χαριτωθεῖσα, ἢ περιτεθεῖσα σοὶ Ἄλυσις, ἀγιασμόν ἡμῖν πᾶσι μεταδίδωσι, προσκυνοῦσιν αὐτήν, διὰ σὲ Πέτρε πάνσεπτε.

Μετὰ δέους τε καὶ πόθου, προσελθόντες προσπέσωμεν, τοῖς δεσμοῖς τοῦ Πέτρου, διὰ τῶν συμβόλων προσάγοντες τῷ Ἀποστόλῳ τὴν πίστιν βεβαιούμενοι, τὴν προσκύνησιν, ὡς πρὸς αὐτὸν διαβαίνουσιν.

Θεοτοκίον

Θεοτόκον ὡς τεκοῦσαν, σὲ Θεὸν μετὰ σώματος, ἀνυμνολογοῦμεν, πᾶσαν ἀποτρέποντες αἵρεσιν, ἐν ἑαυτῷ γὰρ ὁ Λόγος, ἐξ αἱμάτων σου, σάρκα ἐμψυχον, ζωπλαστήσας ἐπέφανεν.

Ἄτερος

Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον

Ῥητορεύων τοῦ Δεσπότη τὰ μεγαλεῖα, τῶν ἀπειθῶν Ἑβραίων, τὰς καρδίας πρὸς πίστιν, ἐπέστρεψας ἔνθεον, ὡς ἔδρα τῆς Πίστεως.

Αἱ πορείαι σου ἐγνώσθησαν ἐφ' ὑδάτων, ὑπερβολὴ φιλίας, τοῦ πεζεύσαντος ταῦτα, Πέτρε καὶ τὰς τρίβους σοί, τὰς θείας γνωρίσαντος.

Ἰατρειὸν κεκτημένοι ἀρρωστημάτων, παντοδαπῶν τὴν θεῖαν, Ἄλυσίν σου Παμμάκαρ, ταύτην ἀσπαζόμεθα, πιστῶς σὲ γεραίροντες.

Ῥώμην, σώματος τοῦ θείου τὴ καταθέσει, καθαγιαζέεις Πέτρε, καὶ τὴν Νέαν φωτίζεις, πίστει τὴν τιμίαν

σου κατέχουσαν Ἴλυσιν.

Θεοτοκίον

Ὡς παλάτιον εὐρύχωρον κατοικήσας, ὁ Βασιλεὺς τῶν ὄλων, τὴν ἀγίαν σου, μήτραν, ὄφθης σωματούμενον, πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ ε'

«Νὺν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ Θεός, νὺν ὑψωθήσομαι, νὺν δοξασθήσομαι, τὸν πεσόντα προσλαβῶν, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ πρὸς φῶς, τὸ θαυμαστὸν ἀνυψῶν, τῆς ἐμῆς θεότητος».

Ἰἄρον Ἀπόστολε, τῆς ἀμαρτίας μου τὰ κλοιὰ, τὰ ἐπικείμενά μοι ἐπαυχένια, καὶ ὠθοῦντα πρὸς φθοράν, ὡς ἐξουσίαν τοῦ Σωτῆρος εἰληφῶς, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ πταίσματα.

Παῦσον Πανεύφημε, τὴν ἐπανάστασιν τῶν ἐθνῶν, λύσον τὰ σκάνδαλα τῆς Ἐκκλησίας δέ, τὴν ὁμόνοιαν διδούς, ὁ ὑπὲρ ταύτης ἐν Ἀλύσει δεσμευθεὶς, ἦν πιστῶς καὶ περιπτυσσόμεθα.

Ῥύσαι Ἀπόστολε, αἰχμαλωσίας τῆς νοητῆς, τοὺς προσκυνούντάς σου πιστῶς τὴν Ἴλυσιν, καὶ διάσωσον ἡμᾶς πρὸς οὐρανίους, ἃς πεπίστευσαι σκηνάς, ὡς Ποιμὴν ἡμῶν καὶ Διδάσκαλος.

Οὓς ἐδικαίωσε τὴ μεσιτεία σου τὴ φρικτὴ, Πέτρε Ἀπόστολε, ὁ σὸς Διδάσκαλος, βασιλεύειν ἐφ' ἡμᾶς, ὀρθοδοξοῦντας διαφύλαττε τὴ σὴ, κραταιὰ δεξιὰ πανεύφη με.

Θεοτοκίον

Εἶδεν ὁ ἥλιος, ἀπαυγασμάτων τῶν ἑαυτοῦ, σὲ διαφέρουσιν πολλῶ Πανύμνητε, ἐξ ἧς ὄφθῃ ὁ Θεὸς ἐναθρωπήσας, τοὺς τιμώντάς σε πρὸς φῶς, ἀνυψῶν τῆς αὐτοῦ θεότητος.

Ἴτερος

Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε

Τὸν τοῦ Πατρὸς συνάναρχον, ἐκήρυξας Υἱόν, ἀποκαλύψει Πανεύφημε θεία, καὶ μακαρισμοῦ κατηξιώθης, μακαρίου ἐκ στόματος.

Ἡ νίκα φῶς ἐώρακας, ἐκλάμπαν ἐν Θαβῶρ, τὰς τοῦ ἡλίου καλύπτον ἀκτίνας, φῶς το ἐκ φωτός, ἠγύασθης Πέτρε, καὶ Χριστὸν Θεὸν ἔγνωκας.

Νεκρὸν τριμερεύσαντα, ἐκήρυξας Χριστόν, δι' ὃν Ἀλύσεις ἐφόρεσας Πέτρε, ἃς πὲρ προσκυνεῖν ἀξιωθέντες, εὐσεβῶς σὲ γεραίρομεν.

Θεοτοκίον

Βεβαρημένον Ἄχραντε, τῷ φόρτῳ τῶν πολλῶν, ἀμαρτημάτων ἐλάφρυνόν με νῦν, φέρειν τὸν ζυγὸν ἐνδυναμοῦσα, Χριστοῦ τὸν ἐλαφρότατον.

ᾠδὴ ς'

«Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταγιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνήγαγες, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε».

Σήμερον οὐράναι Δυνάμεις, καὶ Ἀποστόλων δῆμοι, συνευφραίνονται τοῖς ἐπιγείοις, Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Κροτοῦσιν Ἁγίων αἱ χορεῖαι, καὶ ὀλολύζει φάλαγξ, ἡ δαιμόνιος δειματομένη, Πέτρε τῶν σῶν παθημάτων βλέποντες, προσκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Ἵπνωσαν Ἀγγέλου παρουσία, οἱ στρατιῶται Πέτρε, οἱ φρουρούντές σε, ἐκ τῶν χειρῶν δέ, ἄφνω τῶν σῶν, αἱ Ἀλύσεις ἔπεσον, ἃς αἰσίως ἀσπαζόμεθα.

Νεκρὰν Ταβιθὰν ἐξαναστήσας, τοὺς δὲ φρουροὺς νεκρώσας, τῶν Ἀλύσεων ἐξετινάχθης, πάντα τὰ σά, ὑπὲρ νοῦν Ἀπόστολε, ὅθεν πίστει σὲ γεραίρομεν.

Θεοτοκίον

Ἦλθον εἰς χειμῶνα ἀπωλείας, καὶ συνετάραξάν με, ποταμοὶ σφαλμάτων ἀμετρήτων, ἀλλ' ἐπ' ἐμοί, σπλαγχνισθεῖσα Δέσποινα, πρὸς λιμένα θεῖον ἴθυνον.

Ἄτερος

Ἐβόησε προτυπῶν

Ἀντίστροφον, παραδόξως ὑπέμεινας σταύρωσιν, ἐτοιμάσας, πρὸς οὐράνιον τρίβον τοὺς πόδας σου, ἦν ἡμᾶς βαδίζειν, Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ ἐνδυνάμωσον.

Συνώκησας, τῆ τῶν ζώντων ζωὴ καὶ δεσμούμενος, ὑπὲρ ταύτης, τὰ δεσμὰ τοῦ Βελίαρ συνέτριψας, τὴν δεσμεύουσάν σε, διὰ τοῦτο σεβόμεθα Ἄλυσιν.

Ἰκέτευε, τὸν Δεσπότην Παμμάκαρ τῆς κτίσεως, καταπέμψαι, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην καὶ ἔλεον, τοῖς δοξάζουσί σε, ὡς αὐτοῦ Μαθητὴν γνησιώτατον.

Θεοτοκίον

Νεκρώσεως, δερματίνους χιτῶνας ἐνδέδυται, ὁ Προπάτωρ, ὁ δὲ Κτίστης αὐτὸν ἐπενδύεται, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σαρκωθείς ὑπὲρ λόγον Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἴωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων».

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὴν ἐν πρεσβείαις

Τὸν Κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῶν Ἀποστόλων, τῆς ἀληθείας τὸν ἔνθεον ὑποφήτην, Πέτρον τὸν μέγιστον εὐφημήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐν πίστει, ἀσπασώμεθα, Ἄλυσιν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι

Ὁ Οἶκος

Τὸν εὐκλεῆ καὶ μέγαν Κυρίου Μαθητὴν, ἐπαξίως ποία γλῶσσα βροτῶν, ἐγκωμιᾶσαι δυνήσεται; ὄν γὰρ εὐλόγως ὁ Θεὸς Λόγος ἐμακάρισε, ποῖος νοὺς ἐπαινέσει; ὁμως, ἐπεὶ ὅπερ τις κατὰ δύναμιν κέκτηται, ὀφείλει Χριστῷ προσφέρειν, τοῦτο δὴ καὶ ποιῆσαι πειράσομαι. Ἄλλ' ὃ φιλέορτοι, εὐσεβῶς τὸν Πρωτόθρονον ἄσμασι στέψωμεν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Πέτρου.

Στίχοι

- Σὴν προσκυνοῦντα Πέτρε σειρὰν τιμίαν,
- Σειρὰς μακρὰς λύσόν με τῶν ἐγκλημάτων.
- Σειρὴν προσκυνέω Πέτρου δεκάτη ἐνὶ ἔκτῃ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶς Ἁγίων μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, Πευσίππου, Ἐλασίππου, καὶ Μεσίππου, καὶ Νεονίλλης τῆς μάμμης αὐτῶν.

Στίχοι

- Κὰν ὦσιν ἱππεῖς, κλήσεων σημασία,
- Πεζοὶ τρέχουσι τρίδυμοι τρεῖς πρὸς φλόγα.
- Νεονίλλα γραύς, ἀλλὰ πῦρ ἀνημμένον,
- Ὡς πὲρ τις ἀκμάζουσα καρτερεῖ νέα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Δάνακτος.

Στίχοι

- Ἀφηρεθῆς τὸ Δέλτα σὺν κάρα Δάναξ.
- Τμηθεῖς γὰρ ὄφθης οὐρανοκράτωρ ἄναξ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'

«Ὁ διασώσας ἐν πυρί, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παίδας, Καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελῶν, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερῦμνητε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ».

Ὁ βασιλεύειν μὲν δοκῶν, βεβασιλευμένος δὲ μᾶλλον, ὑφ' ἡδονῆς τὸ ἀρεστόν, Ἰουδαίοις ποιῶν χειροπέδαις σε, σιδηραῖς κατεδίκασεν, ἃς Ἀπόστολε τιμῶμεν σὲ ἀνυμνοῦντες.

Ἵποχωρεῖ σοὶ Μαθητά, τοῦ Χριστοῦ ἢ σύμπασα κτίσις, τὰ γὰρ πελάγη πορευτά, τὰ κλοιὰ ὡς στυππεῖα, πυλῶνες δέ, σιδηροῖ σοὶ ὡς ἄμφοδα, ἐλογίσθησαν δυνάμει τοῦ Παρακλήτου.

Μάγους ψευδεῖς συναναιρῶν, νέκυας ἐγείρων χωλοὺς τε, καὶ παρειμένους ὑγιῶν, καὶ νοσοῦντας σκιά σου ἰώμενος, κεκλεισμένων διήλθες πυλῶν, καὶ κλοιῶν προσκυνουμένων ἐξέδυσ Πέτρε.

Ἐκ Παλαιστίνης ὁ Χριστοῦ, ἵππος καὶ Ἀπόστολος Πέτρος, ὡς ἐκ βαλβίδος προελθῶν, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξας ἐν Ῥώμῃ μὲν, τὴ προτέρα κατέπαυσε, τὴ δὲ Νέα δούς τὴν Ἄλυσιν προσκυνεῖσθαι.

Θεοτοκίον

Τῆς σῆς λοχείας τὸ καινόν, ἢ Χαλδαϊκὴ φλόξ ἐδήλου, τοὺς Παίδας βλάπτουσα μηδὲν, τοῖς πολλοῖς τοιγαροῦν παραπτώμασι, φλογιζόμενον Δέσποινα, τῆς πρεσδείας σου τὴ δρόσω διάσωσόν με.

Ἄτερος

Ἀβραμιαῖοι ποτὲ

Τρίτον ἠρνήσω Χριστόν, ἐπερωτήσῃ ὄθεν, τριττὴ ἰαταί σου τὸ ἔγκλημα, Πέτρε παναοίδιμε, καὶ στηριγμὸν δεικνύει, πολλῶν σαλευομένων.

Ὡς δεσμευθεὶς τοῦ Χριστοῦ, τῷ γλυκυτάτῳ πόθῳ, δεσμοῖς ποικίλοις προσωμίλησας, διό σου τὴν Ἄλυσιν, λύουσαν πάθῃ Πέτρε, ἐν πίστει προσκυνοῦμεν.

Νύκτα βαθεῖαν δεινῆς, πολυθειᾶς λύεις, τὴν οἰκουμένην διερχόμενος, ὡς μέγιστος ἥλιος, Πέτρε Χριστοῦ αὐτόπτα τῶν Ἀποστόλων κλέος.

Δόξα ἐγένου Χριστοῦ, τοῦτον τοῖς μέλεσί σου, δοξάσας Πέτρε παναοίδιμε, διὸ σὲ δοξάζομεν, καὶ τὴν δεσμεύουσάν σε, Ἄλυσιν προσκυνοῦμεν.

Θεοτοκίον

Ὁ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὑετὸς Παρθένε, θεογνωσία πᾶσαν ἠρδευσε, τὴν γῆν καὶ ἀνέδειξε, σὲ τῶν Ἀγγέλων πάντων, Ἀγνή τιμιωτέραν.

Ὡδή η'

«Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

Νομοθέτα Ποιμὴν καὶ Διδάσκαλε, τῶν θρεμμάτων Χριστοῦ Πέτρε ἔνδοξε, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντάς σου τὰς Ἀλύσεις, ἀμαρτίας δεσμῶν ἀπολύτρωσαι.

Ἐνογλήσεις Δαιμόνων ἀπέλασον, ἀμαρτίας χειμῶνα κατεύνασον, νόσους κινδύνους θλίψεις τε, καὶ βαρβάρων ἐφόδους, διώκων Πέτρε, ἀπὸ τῶν τὰς Ἀλύσεις τιμώντων σου.

Κεχαρίτωται πᾶς προσαπτόμενος, τῆς τιμίας σειράς σου Ἀπόστολε, ἀγιασμοῦ πληρούμενος, καὶ χαρὰ ἀναμέλπει. Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πανδαισίας ἀπάσης ὑπέρκειται, ἡδονῆς τῶν σεπτῶν σου Ἀλύσεων, ἢ εὐλαβῆς προσκύνησις, σὺ γὰρ καὶ ἐστιάτωρ, τῆς εὐφροσύνης, τῆς τοιαύτης ἐνθέου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον

Ἐφερπύσας τρυφῆς ἐξορίζει με, δυσβουλίας ὁ ὄφις ὁ δόλιος, βουλῆς δ' ὁ μέγας Ἄγγελος, βροτωθεὶς ἐκ

σῆς μήτρας, τοῦ Παραδείσου, οἰκητήρα καὶ πάλιν εἰργάσατο.

Ἴτερος

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Γεωργῶν καρδιῶν Πέτρε λήϊα, εὐφορώτατα ταῦτα ἐτέλεσας, τῷ Γεωργῷ τῆς κτίσεως, τῷ τὰς κλείς σοὶ τὰς θείας παρεχομένῳ, τοῦ δεσμῆν τε καὶ λύειν ἐγκλήματα.

Μακαρίζομεν Πέτρε σὲ πάντοτε, καὶ τὴν σὴν ἀσπαζόμεθα Ἄλυσιν, ἣν ὡς κακοῦργος ἔφερες, ἀναιρῶν τῆς κακίας τὸν ἀρχηγέτην, καὶ δεσμῶν τοῖς δεσμοῖς σου Ἀπόστολε.

Ἀκλονήτω σου πέτρα τῆς πίστεως, συντηρῶν Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὰ διὰ μέσου σκάνδαλα ἀποδιώξον Πέτρε, καὶ εἰρηναίαν, ἐξαιτοῦ ταύτη μάκαρ κατάστασιν.

Τὰ δεσμὰ καὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, τοῦ δεσμεύσαντος ἄδην καὶ θάνατον, περιφανῶς ἐκήρυξας, διὰ τοῦτο Παμμακάκρ τὴν λύσιν σου, ἀσπαζόμενοι ἀγιαζόμεθα.

Τριαδικὸν

Ὡς τὰ ἄνω βοήσωμεν τάγματα, τρισαγίοις φωναῖς τὸν παναίτιον, Πατέρα νῦν δοξάζοντες, καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, μίαν οὐσίαν, μίαν δύναμιν, μίαν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον

Νοητὴν σὲ λυχνίαν προέγραψεν, ὁ Προφήτης τὸ θεῖον λαμπάδιον, Θεογεννήτορ φέρουσαν, τὸ φωτίσαν τοὺς πρῶην, ἐσκοτισμένους, τῶν κακῶν ταῖς πολλαῖς ἀμαυρώσεσι.

Ὁ Εἰρμὸς

«Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

Ὡδὴ θ'

«Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζτω δέ, αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν Ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε».

Ὅλος γλυκασμός, ὑπάρχεις Ἀπόστολε ἀνευφημούμενος, πάσης θυμηδίας τε, πεπληρωμένοι αἱ πανηγύρεις σου, διὸ καὶ νῦν τοὺς δούλους σου, εὐφρανὸν ἀγίασον, καὶ φαιδρῶς ἐορτάσαι ἀξίωσον.

Θραυσον τὴν ἰσχύν, τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολε, τῶν πολεμούντων ἡμᾶς, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ἀμάχῳ σθένει σου καθυπόταξον, ἐν χειροπέδαις ἄρχοντας, αὐτῶν τὴ πόλει σου, θριαμβεύων, ἔνθα σου ἡ Ἄλυσις, τῶν ἀχράντων χειρῶν νῦν τετίμηται.

Ὅντως ἀληθεῖς, οἱ λόγοι σου Δέσποτα, οὓς ἀπεφήνω εἰπών, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ μείζονά μου ἔργα ἐργάζεται, ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἀπόστολος, καὶ ζῶν τὰ πάθη σκιά, ἐξιᾶτο, καὶ νῦν τοῖς κλοιοῖς αὐτοῦ, τὰ ποικίλα ἐργάζεται θαύματα.

Τριαδικὸν

Ἵψιστε Πατήρ, Υἱὲ καὶ Παράκλητε, Τριάς ὁμότιμε, ταῖς τοῦ Κορυφαίου σου, τῶν Ἀποστόλων Πέτρου δεήσεσι, τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον, ἐν τοῖς πολέμοις ἀεὶ, τῇ δὲ Πόλει, ἄσειστον ἀκλόνητον, εἰρηναίαν παράσχου κατάστασιν.

Θεοτοκίον

Ἄπαντες βροτοί, ὑμνεῖν ἀπορούντες σου, τὸ ξένον λόγευμα, τὸν τοῦ καταπτάντος σοί, Ἀγγέλου λόγον χαίροντες ἄδομεν. Χαίροις βροτῶν ἢ λύτρωσις, τῶν πενομένων τροφή, τῶν δαιμονῶν, χαίροις ἀμυντήριον, χαίροις σπύλων ἐμῶν καθαρτήριο.

Ἴτερος

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη

Ἴδεῖν ἠξιώθης τὰ μακρόθεν, πιστῶς ἐλπιζόμενά σοι Πέτρε, καὶ καμάτων τὰ γέρα ἐκ Θεοῦ, τοῦ

φιλανθρώπου χαίρων κομίζη, οὐ τὴ σαρκί σου, πάθος θεῖον ἐξεικόνισας.

Ὡς θεῖος κλειδοῦχος βασιλείας, τὰς ταύτης ὑπάνοιζον εισόδους, τοῖς πιστῶς σὲ Τιμῶσιν ἐπὶ γῆς, καὶ τὴν σεπτὴν σου ἀσπαζομένοις, Ἄλυσιν Πέτρε, ἦν δεσμούμενος ἐφόρεσας.

Συνῶν τῷ Υἱῷ ἐν θαβωρίῳ, φωνῆς Πατρικῆς αὐτὸν δηλούσης, ἠξιώθης ἀκοῦσαι τοῦ σεπτοῦ, Πνεύματος Πέτρε, σοῦ τὴν καρδίαν, κεκαρμένην παραδόξως καταυγάσαντος.

Ἡμῖν τοῖς ἐκ πόθου σὲ τιμῶσι, καὶ τὴν Ἄλυσιν ἀσπαζομένοις, μεθ' ἧς Πέτρε ἐδέθης ἰλασμόν, καὶ ὀφλημάτων αἴτησαι λύσιν, καὶ βασιλείας, οὐρανοῦ τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον

Φωτὸς οἰκητήριον ἐγένου, διὸ φωταγωγήσόν με Κόρη, ἀμαυρούμενον πάσαις τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἐπηρείαις, ὅπως ἐν πίστει σὲ Παναγία, μεγαλύνω Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ Τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Οὐ σάρξ καὶ αἷμα Πέτρε σοί, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε, θεολογήσαι τὸν Χριστόν, Υἱὸν Θεοῦ Πατρὸς ζῶντος, διὸ σὲ καὶ μακάριον, αὐτὸς προεμαρτύρατο, καὶ φερωνύμως κέκληκε, Πέτρον ὡς πέτραν ἀρραγῆ, καὶ βάσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Θεοτοκίον ὅμοιον

Παρθένος παναμώμητος, σὺ ἐγνώσθης καὶ Μήτηρ, ὡς Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ σωτηρία γέγονεν, ἡ κυφορία σου, τοῖς μελωδοῦσιν ἐκ πόθου, Δόξα πρέπει Τιμὴ τε, καὶ προσκύνησις Τριάδι, τῇ ἀστέκτῳ καὶ θεῖα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσθῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στίχ. Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'

Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ

Τοὺς πονοὺς τοῦ κηρύγματος, τιμώντές σου πανεύφημε, Κορυφαῖε, καὶ τὴν Ἄλυσιν πιστῶς, προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τὸν εὐεργέτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν. (Δίς)

Ὡς ἐκ τῆς ἀθείας βυθοῦ, ἀνήγαγες πανεύφη με τῷ ἀγκίστρῳ, τοῦ κηρύγματος βροτούς, καὶ ἡμᾶς ἀθυμίας, ἀνάγαγε πρεσβείαις, Πέτρε ταῖς σαῖς, πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Πρεσβείαις σου ὡς θεῖαις κλεισί, Πανεύφημε εὐτρέπισον οὐρανοῦς, τὰς εισόδους καὶ ἡμῖν, τὰς πύλας διανοιξας, ὡς ἔχων παρησίαν, τοῖς Κορυφαίον σε δοξάζουσι.

Δόξα... Ἦχος δ'

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρε φιλεῖς με, τὸ τριττὸν τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο, διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων, Κύριε πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ. Ποίμινε τὰ πρόβατά μου, ποίμινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἴδιῳ αἵματι περιεποιησάμην εἰς σωτηρίαν. Αὐτὸν ἰκέτευε θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμησον, τὰ κύματα πρᾶνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσας, τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεπεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοὶ ἐφθέγγετο. Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρητήης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν μεγάλην, εἰδὲ μὴ,

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος δ' Ἀνατολίου

Ἀξίως εἴληφας ἐκ Θεοῦ τὰ χαρίσματα, σοφὲ Ἀπόστολε, πέτρα τῆς πίστεως, ἀνθ' ὧν τὸ αἷμά σου τῷ Κτίστῃ, ὡς γλύκιον ἔδεσμα προσήγαγες πανεύφημε, καὶ κλειδοῦχος χάριτι τῶν οὐρανίων πυλῶν, πάσιν ἀναδέδειξαι, τοῖς πίστει εὐφημοῦσί σε.

Καὶ νῦν... Θεοδοκίον

Ἦχος δ' Ἐδοκας σημείωσιν

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου, τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστὰν καὶ τρέμειν, αἰεὶ τῶν δαιμόνων παρασκευάζει ἀγαθὴ, ἐξ ὧν μὲ ρύσαι τὴ δυναστεία σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἁγίων κατὰταξον.

Ἦχος δ' Ἐσταυροθεοδοκίον

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὠλόλυξε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγγων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο. Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθη τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης Φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Ἦχος δ' Ἐλοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τυπικὰ καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου Ὡδὴ γ' καὶ ς'.

Προκείμενον Ἦχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ὁ Ἀπόστολος

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν...

Ζῆτει Σάββατον δ' τοῦ Πάσχα

Εὐαγγέλιον Ἐωθινὸν ια'

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ...

Κοινωνικὸν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
Ἀλληλουῖα.